

Landstigningen

Vi landsteg besegrade på en öde ö
och skakade av oss alla tomma ord.
Vi sådde ett avskeds- och avslutningsfrö
i öns tropiska, bördiga jord.

Vi grodde där och betraktade prakten
när ros på ros blev till.
Regnskogen sjöng och stampade takten
tills ingen längre kunde stå still.

Med rötterna mjukt i den mulliga jorden
och ett grenverk av fröjd upp i skyn
dansade vi av oss alla måsten och borden
som så länge försämrat vår syn.

Vi såg upp i himlen och ut över havet
men sedan såg vi bara varandra.
Med skräckblandat skratt såg vi allt vi förlorat
på den smärtsamma väg vi fått vandra.

Men var vi än vandrar och var vi än går
minns vi till slut ändå detta.
Att det som kan vinnas ur ett öppet sår
är något vackert och sant att berätta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Slasan med Poeter.se id #15667 innehar upphovsrätten